

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1175/2005**z dnia 18 lipca 2005 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Dnia 29 stycznia 2005 r. Komisja na mocy rozporządzenia (WE) nr 145/2005 z 28 stycznia 2005 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem tymczasowym”) nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (zwanej dalej „ChRL”).

B. PÓŹNIEJSZA PROCEDURA

- (2) Po powiadomieniu o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których podjęto decyzję o nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych, kilka zainteresowanych stron przedłożyło zgłoszenia pisemne przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Żadna ze stron nie złożyła wniosku o przesłuchanie.
- (3) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne dla ostatecznych ustaleń. Przeprowadzono również wizyty weryfikacyjne na terenie zakładów następujących przedsiębiorstw:
- a) *Niepowiązany importer:*
- Castle Colours Ltd., Zjednoczone Królestwo;
- b) *Użytkownicy wspólnotowi:*
- Terreal SA, Francja,
- Torrecid SA, Hiszpania.
- (4) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Stronom wyznaczono również termin, w którym mogły składać uwagi związane z przedstawieniem wymienionych istotnych faktów i wniosków.
- (5) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione i odpowiednio do nich, w uzasadnionych przypadkach, zmieniono ustalenia.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (6) Ponieważ nie otrzymano żadnych nowych uwag dotyczących „produktu objętego postępowaniem” i „produktu podobnego”, określonych w motywach 11 i 12 rozporządzenia tymczasowego, zostają one niniejszym potwierdzone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 29.1.2005, str. 4.

D. DUMPING**1. Traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej („MET”)**

- (7) Z powodu braku jakichkolwiek uwag, ustalenia w motywach 13 do 23 rozporządzenia tymczasowego dotyczące MET zostają niniejszym potwierdzone.

2. Traktowanie indywidualne („TI”)

- (8) Z powodu braku jakichkolwiek uwag, ustalenia w motywach 24 do 29 rozporządzenia tymczasowego dotyczące traktowania indywidualnego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Wartość normalna

- a) *Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów współpracujących, którym przyznano MET*
- (9) W przypadku jednego producenta eksportującego, podczas określania czy sprzedaż krajowa została dokonana w zwykłym obrocie handlowym, a także podczas wyznaczania wartości normalnej dla niektórych rodzajów produktu objętego postępowaniem, wykorzystano nieprawidłowe koszty finansowania przy obliczaniu tymczasowego marginesu dumpingu. Dlatego też dokonano koniecznych korekt w odniesieniu do obliczania ostatecznego marginesu dumpingu.
- (10) W przypadku innego producenta eksportującego wartość sprzedaży odpadów została tymczasowo odliczona od kosztów produkcji. Jednakże po zweryfikowaniu właściwych informacji pojawiły się poważne wątpliwości, czy wymieniona kwota mogła być uważana za podlegającą odliczeniu jako odpady. Mając na uwadze powyższe i na podstawie dostępnych informacji, okazało się, iż „odpady” mają w rzeczywistości znaczącą odrębną wartość handlową. Ponadto z powodu braku prowadzenia jakiegokolwiek ewidencji, nie było możliwe prawidłowe ilościowe określenie rozpatrywanej kwoty. Wreszcie, nawet jeżeli wymienioną kwotę należało odliczyć, przedsiębiorstwo przypisało całą kwotę do produktu objętego postępowaniem, podczas gdy dotyczyła ona również innych produktów produkowanych przez to przedsiębiorstwo. Dlatego też odliczenie za odpady zostało w końcowym etapie anulowane. W przypadku tego samego producenta eksportującego dostosowano wartość produktu ubocznego.
- (11) Wymieniony producent eksportujący objęty postępowaniem zakwestionował przyjęte podejście i stwierdził, iż przy usuwaniu odpadów w postaci żużlu i wapna współpracowano ze znajdującym się w pobliżu zakładem w taki sposób, aby zmniejszyć koszty ogólne. Należy zauważyć, iż producent eksportujący stwierdził również w swoim kwestionariuszu, że wymieniona sprzedaż powinna być uznana za sprzedaż „produktu ubocznego”. W tym zakresie, należy powtórzyć, iż sprzedawane ilości danego produktu nie mogły zostać ustalone podczas dochodzenia. Ponadto dochodzenie wykazało, iż sprzedaż do pobliskiej fabryki dotyczyła wyłącznie produktu ubocznego H₂S. W tym zakresie uznano, iż przedłożone zostały sprzeczne informacje, które nie mogły być wyjaśnione po przedstawieniu ostatecznych wniosków. Po drugie, wymieniony producent eksportujący stwierdził, iż wartość produktu ubocznego H₂S odliczona od kosztu produkcji powinna być wyższa. Jednakże dowody zebrane podczas dochodzenia wykazały, iż wartość określona we wniosku została zawyżona, dlatego też wniosek ten został odrzucony.
- (12) Oprócz dokonanych dostosowań, jak określono w motywach 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, oraz ze względu na brak jakichkolwiek dalszych uwag, ustalenia w motywach 43 do 59 rozporządzenia tymczasowego dotyczące wartości normalnej zostają niniejszym potwierdzone.
- b) *Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów współpracujących, którym nie przyznano MET*
- (13) Jedna organizacja użytkowników sprzeciwiła się wykorzystaniu Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) jako kraju analogicznego, w rozumieniu motywu 12 rozporządzenia tymczasowego. Wymieniona zainteresowana strona nie uzasadniła swojego wniosku ani nie dostarczyła żadnego dowodu, lecz odniosła się raczej ogólnie do rzekomego braku konkurencji na rynku USA spowodowanego obowiązującymi tam środkami antydumpingowymi. Jednakże należy zauważyć, iż poziom konkurencji na rynku krajowym USA został zbadany w celu tymczasowego określenia wartości normalnej. Jak wspomniano w motywie 37 rozporządzenia tymczasowego, ustalono, iż na rynku krajowym USA istniał odpowiedni poziom konkurencji.

- (14) Jeden niepowiązany importer sprzeciwił się wykorzystaniu USA jako kraju analogicznego, ponieważ producent w USA, którego dane zostały wykorzystane do określenia wartości normalnej, był powiązany z producentem wspólnotowym. Należy zauważyć, iż podczas okresu objętego dochodzeniem („OD”) tego rodzaju powiązania nie istniały. Ponadto importer ten nie przedłożył żadnych informacji ani dowodów, iż wymieniona relacja, która zapoczątkowana została po OD, miała wpływ na koszty i ceny krajowe w USA podczas OD. Z tego powodu argument niepowiązanego importera musiał zostać odrzucony.
- (15) Mając na uwadze powyższe, wybór USA jako analogicznego kraju zostaje niniejszym potwierdzony.

4. Cena eksportowa

- (16) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag, ustalenia zawarte w motywie 60 rozporządzenia tymczasowego dotyczące określenia ceny eksportowej, zostają niniejszym potwierdzone.

5. Porównanie

- (17) Producent eksportujący zauważył, iż w celu obliczenia tymczasowego marginesu dumpingu, błędnie odliczono koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia od transakcji sprzedaży eksportowej dokonanej na podstawie formuł franco statek (FOB) lub koszt i fracht (CFR), podczas gdy ceny sprzedaży tych transakcji nie obejmowały takich kosztów. Wymienione ceny transakcji sprzedaży eksportowej zostały odpowiednio skorygowane.
- (18) Ponadto ustalono, iż jeden producent eksportujący nie zarejestrował prowizji zapłaconych podmiotom gospodarczym za sprzedaż eksportową produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty. Wymienione ceny eksportowe zostały zatem odpowiednio dostosowane.
- (19) Oprócz dokonanych dostosowań, jak określono w motywach 9, 10 i 17 niniejszego rozporządzenia, oraz ze względu na brak jakichkolwiek dalszych uwag, ustalenia zawarte w motywach 61 do 66 rozporządzenia tymczasowego dotyczące porównania wartości normalnej i cen eksportowych, zostają niniejszym potwierdzone.

6. Marginesy dumpingu

- (20) W świetle powyższych korekt, ostatecznie określone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny koszt, ubezpieczenie i fracht (CIF) na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wynoszą:

Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd	3,4 %
Zaozhuang Yongli Chemical Co.	4,6 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	31,7 %

E. SZKODA

1. Przemysł wspólnotowy i konsumpcja we Wspólnocie

- (21) Z powodu braku jakichkolwiek uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 72 do 74 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Przywóz z kraju objętego postępowaniem

- (22) Po przedstawieniu tymczasowych wniosków, jeden współpracujący producent eksportujący ponowił swój zarzut wskazując, iż wyższe ceny pobierane przez przemysł wspólnotowy wynikają z wyższej reaktywności jego produktów. Wniosek ten dotyczący dostosowania do cen przemysłu wspólnotowego w zakresie różnic w reaktywności został odrzucony na tymczasowym etapie, jak wskazano w motywie 80 rozporządzenia tymczasowego.

- (23) Mimo iż wnioski ten nie był wystarczająco uzasadniony za pomocą nowych informacji, kwestia ta została dalej zbadana, ponieważ producent eksportujący utrzymywał, iż różnice w reaktywności, która jest cechą rzekomo obecną we wszystkich rodzajach węgla baru, nie powinny być oceniane wyłącznie w odniesieniu do najbardziej reaktywnego rodzaju sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy, jak uczyniono na tymczasowym etapie.
- (24) Ponieważ reaktywność jest właściwością węgla baru, która nie jest wykazana jako taka w arkuszach specyfikacji produkcji dostarczonych przez producenta, lecz może być wywnioskowana na podstawie rozmiaru cząstek i gęstości „produktu objętego postępowaniem”, w różnych sektorach użytkowników końcowych do zwykłej praktyki należy przeprowadzanie testów kontrolnych po dostawie produktu, aby sprawdzić jego właściwości. Fakt iż użytkownicy końcowi w takich sektorach jak przemysł produkcji cegieł i dachówek, w których reaktywność odgrywa kluczową rolę, w przypadku produktu przywiezłego z ChRL zwiększają ilość węgla baru, jaką normalnie potrzebowałiby w procesie produkcyjnym gdy wykorzystują produkt przywieziony z ChRL, w porównaniu z wykorzystywanymi ilościami produktu gdy jest on dostarczany przez przemysł wspólnotowy, wskazuje iż użytkownicy końcowi przypisują wyższą reaktywność węglowi baru produkowanemu przez przemysł wspólnotowy. Ponadto dalsza analiza produktów sprzedawanych na rynku wspólnotowym wykazała, iż oprócz rodzajów o najwyższej reaktywności, które stanowią mniej niż 5 % jego sprzedaży we WE, jak określono w motywie 80 rozporządzenia tymczasowego, przemysł wspólnotowy sprzedał w rzeczywistości dodatkowe rodzaje o bardzo wysokiej reaktywności, które stanowiły około 20 % jego całkowitej sprzedaży we Wspólnocie. Na pozostałą część sprzedaży przemysłu wspólnotowego składa się sprzedaż rodzajów o niższej reaktywności. Dlatego też stwierdzono, iż w takich okolicznościach i w przeciwieństwie do ustaleń zawartych w motywie 80 rozporządzenia tymczasowego, dostosowanie związane z różnicami w reaktywności było uzasadnione.
- (25) W celu przeprowadzenia analizy podjęcia cenowego, ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do rodzajów węgla baru o wysokiej reaktywności zostały zmniejszone o 14 %. To dostosowanie było oparte na różnicy cen między rodzajami o wyższej i niższej reaktywności sprzedawanymi przez przemysł wspólnotowy. Porównanie to wykazało, że podczas OD produkt objęty postępowaniem pochodzący z ChRL był sprzedawany we Wspólnocie po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego o 20 % do 26 %, jeżeli były wyrażone jako wartość procentowa cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy.
- (26) Oprócz dokonanych dostosowań, jak określono w motywie 25 niniejszego rozporządzenia, oraz ze względu na brak jakichkolwiek uwag, ustalenia w motywach 75 do 81 rozporządzenia tymczasowego dotyczące przywozu z kraju objętego postępowaniem zostają niniejszym potwierdzone.

3. Sytuacja przemysłu wspólnotowego i wnioski dotyczące szkody

- (27) Jeden współpracujący eksporter stwierdził, iż wskaźniki gospodarcze analizowane w motywach 84 do 94 rozporządzenia tymczasowego nie wykazały spowodowania istotnej szkody. Jednakże nie przedłożono żadnego zasadniczo nowego elementu ani dowodu, który wymagałby dokonania ponownej oceny tych wskaźników oraz, w konsekwencji, zmiany wniosku osiągniętego na tymczasowym etapie.
- (28) Wymieniony zarzut został powtórzony po przedstawieniu ostatecznych wniosków w odniesieniu do zmiany produkcji, wykorzystania zdolności produkcyjnych, udziału w rynku, zapasów i zatrudnienia. Jak zostało już to wyjaśnione w motywach 84 do 88 rozporządzenia tymczasowego, wymienione wskaźniki świadczyły o negatywnych zmianach, które przyczyniły się do pogorszenia sytuacji przemysłu wspólnotowego. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.
- (29) Dlatego też motywy 82 do 97 rozporządzenia tymczasowego odnoszące się do sytuacji przemysłu wspólnotowego i wniosków dotyczących szkody zostają niniejszym potwierdzone.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (30) Ze względu na brak jakichkolwiek zasadniczo nowych informacji lub argumentów, ustalenia w motywie 100 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Wpływ innych czynników

- (31) Jeden współpracujący eksporter podtrzymywał swoje stanowisko twierdząc, iż szkoda mogła również być wyrządzona przez przywóz z innych państw trzecich, który znacznie wzrósł przed OD, w szczególności przez przywóz z Indii i Brazylii. W odniesieniu do Indii, nie mogą one być uważane za znaczące źródło dostaw podczas okresu badania w latach 2000–2003, mając na uwadze niewielką przywożoną ilość. W rzeczywistości udział przywozu z Indii w rynku wynosił poniżej 1 % podczas OD, a we wcześniejszym okresie praktycznie nie istniał. W odniesieniu do Brazylii, przywóz był ograniczony zarówno w porównaniu do przywozu z ChRL, jak i całkowitego przywozu podczas całego okresu objętego postępowaniem. Dlatego też stwierdzono, iż wymieniony przywóz nie naruszył relacji przyczynowo-skutkowej, jak ustalono w motywie 103 rozporządzenia tymczasowego.
- (32) Jeden eksporter oraz szereg importerów i użytkowników twierdziło, iż przemysł wspólnotowy zajmował pozycję dominującą na rynku wspólnotowym w odniesieniu do węgla baru oraz, iż czynnik ten umożliwił wymienionemu przemysłowi podniesienie jego cen we Wspólnocie. Eksporter podkreślił fakt, iż grupa, do jakiej należy jedyny producent wspólnotowy była w przeszłości przedmiotem dochodzenia dotyczącego nadużycia pozycji dominującej.
- (33) Po pierwsze, należy zauważyć, iż w okresie od 2000 r. do 2003 r., udział przemysłu wspólnotowego w rynku był średnio o około 10 punktów procentowych wyższy niż udział chińskich producentów eksportujących, podczas gdy w czasie OD był porównywalny do udziału przywozu z ChRL. Dlatego też nie można stwierdzić, iż przemysł wspólnotowy zajmował pozycję dominującą podczas okresu objętego postępowaniem, mając na uwadze zmniejszenie jego udziału w rynku w porównaniu do przywozu z ChRL oraz równy udział przywozu z ChRL w rynku podczas OD. W każdym przypadku, żadna z zainteresowanych stron nie dostarczyła żadnych dowodów, aby uzasadnić możliwe nadużycie pozycji dominującej przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do „produktu podobnego”. Nawet w przypadkach, w których przedsiębiorstwo jest jedynym producentem na danym rynku, sam ten fakt nie może być uznany za dowód, iż taki producent nadużył swojej pozycji rynkowej poprzez sztuczne podnoszenie cen na wymienionym rynku. Ponadto nawet jeżeli przemysł wspólnotowy rzeczywiście zajmował pozycję dominującą i nadużywał jej, trudnym byłoby zrozumieć dlaczego ceny przemysłu wspólnotowego mogły obniżyć się o 7 % jak wskazano w motywie 86 rozporządzenia tymczasowego, a chińscy eksporterzy zwiększyli w tak znaczny sposób swój udział w rynku. Ponadto nie można wywnioskować, iż producent wspólnotowy nadużył możliwej pozycji dominującej wyłącznie na podstawie istnienia dochodzenia nieobejmującego produktu podobnego, lub przeszłych dochodzeń w odniesieniu do jakiegokolwiek przedsiębiorstwa lub grupy, do jakiej ono należy. W związku z powyższym wniosek ten zostaje odrzucony.
- (34) W odniesieniu do informacji zawartych w motywach 110 i 111 rozporządzenia tymczasowego, kilku użytkowników i importerów stwierdziło, iż nałożenie ostatecznego środka będzie stanowić karę dla producentów cegieł i dachówek, którzy wolą wykorzystywać papkę wodną węgla baru wytworzoną z węgla baru przywiezionego z ChRL, zamiast węgla baru w formie proszku dostarczanego przez przemysł wspólnotowy. Strony te utrzymywały, iż przemysł wspólnotowy nie sprzedaje papki i odmawia dostarczania węgla baru w formie proszku importerom produkującym papkę. Przeciwnie do tego wniosku potwierdzono, iż przemysł wspólnotowy dostarcza węgiel baru co najmniej jednemu importerowi produkującemu z niego papkę. Dlatego też istnieje w istocie alternatywne źródło dostaw papki otrzymywanej z węgla baru produkowanego przez przemysł wspólnotowy. Ponadto jak stwierdzono w motywie 43 niniejszego rozporządzenia, nałożenie środków antydumpingowych w żaden sposób nie blokuje dostępu produktom z ChRL do rynku wspólnotowego, lecz raczej ma na celu przywrócenie równych reguł gry oraz utrzymanie alternatywnych źródeł dostaw we Wspólnocie.
- (35) Wymieniony zarzut zostaje odrzucony z wyżej wymienionych powodów oraz ze względu na brak jakichkolwiek dowodów potwierdzających, dostarczonych przez użytkowników i importerów uzasadniających ich preferencje dotyczące papki lub węgla baru przywożonego z ChRL w stosunku do konkurencyjnego produktu oferowanego przez przemysł wspólnotowy.

3. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

- (36) W oparciu o powyższe uwagi i inne elementy zawarte w motywach 98 do 111 rozporządzenia tymczasowego stwierdza się, iż przywóz z ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (37) Dwa stowarzyszenia reprezentujące użytkowników końcowych, kilku importerów i sami użytkownicy końcowi powtórzyli swoje obawy twierdząc, iż nałożenie jakichkolwiek środków zmniejszy ogólną konkurencję na rynku wspólnotowym w odniesieniu do danego produktu i w związku z tym nieuchronnie doprowadzi do wzrostu cen, co spowoduje z kolei zmniejszenie ich poziomu konkurencyjności. Wymienione strony nie dostarczyły żadnych dodatkowych dowodów uzasadniających ten wniosek.
- (38) Ponadto dwudziestu użytkowników, którzy nie zgłosili się do Komisji przed nałożeniem tymczasowych środków, skierowało petycję przeciwko nałożeniu ostatecznych cel antydumpingowych. Wymienione strony miały możliwość uzasadnienia swoich wniosków, lecz nie uczyniły tego. Niemniej jednak ich argumenty zostały dalej zbadane w drodze weryfikacji danych przedłożonych przed nałożeniem tymczasowych środków przez jednego współpracującego importera i dwóch współpracujących użytkowników.
- (39) W istocie, po przeprowadzeniu dodatkowych wizyt weryfikacyjnych w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność w sektorze ceramiki (fryty) oraz w innym przedsiębiorstwie prowadzącym działalność w przemyśle produkcji cegieł i dachówek (oba przedsiębiorstwa reprezentują razem ponad 20 % przywozu węgla baru z ChRL, jak wskazują współpracujący użytkownicy) potwierdzono, jak wspomniano w motywie 127 rozporządzenia tymczasowego, iż udział węgla baru w całkowitych kosztach produkcji użytkowników wynosi średnio poniżej 8 %.
- (40) Zgodnie z ustaleniami w motywie 128 rozporządzenia tymczasowego stwierdzono, iż mając na uwadze poziom środków oraz istnienie alternatywnych źródeł dostaw od eksporterów niepodlegających cłom, wpływ wzrostu cen „produktu podobnego” w odniesieniu do użytkowników okazuje się minimalny.
- (41) Po przedstawieniu ostatecznych wniosków, dwa stowarzyszenia użytkowników i jeden producent eksportujący stwierdzili, iż możliwy wpływ ostatecznych środków na użytkowników byłby wyższy niż ustalono w motywach 39 do 40 niniejszego rozporządzenia. W tym zakresie, należy zauważyć, iż ustalenia są oparte na sprawdzonych danych uzyskanych od współpracujących użytkowników. Wyżej wymienione wnioski odnoszą się do informacji na temat przedsiębiorstw, które nie współpracowały podczas dochodzenia i nie mogły być sprawdzone. Wniosek ten został więc odrzucony.
- (42) Wymieniony wyżej producent eksportujący stwierdził, iż jedynie ograniczona liczba użytkowników, niebędących reprezentatywnymi dla całego rynku, służyła za podstawę dla tych ustaleń. W tym zakresie należy zauważyć, iż użytkownicy sprawdzeni na obu etapach, zarówno tymczasowym, jak i ostatecznym, reprezentują ponad 90 % przywozu węgla baru z ChRL dokonanego przez współpracujących użytkowników podczas OD. Dlatego też wiarygodność ustaleń jest uważana za odpowiednią, a wniosek zostaje odrzucony.
- (43) Przypomniano dalej, iż celem środka antydumpingowego nie jest w żadnym razie zablokowanie dostępu produktom z ChRL do rynku wspólnotowego, lecz raczej przywrócenie równych reguł gry, które zostały zakłócone przez nieuczciwe praktyki handlowe. A zatem środki powinny umożliwić kontynuację działalności jednemu producentowi wspólnotowemu oraz wspierać ogólny poziom konkurencji na rynku wspólnotowym.
- (44) Ze względu na brak jakichkolwiek zasadniczo nowych informacji lub argumentów w tym względzie, ustalenia w motywach 114 do 132 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

H. POZIOM USUNIĘCIA SZKODY

- (45) Po przedstawieniu tymczasowych wniosków, eksporter stwierdził, iż poziom zysku wynoszący 7,2 % uznany za zysk, który mógłby zostać osiągnięty przez przemysł wspólnotowy w przypadku braku szkodliwego dumpingu z ChRL, nie jest realny, ponieważ, ze względu na pozycję dominującą jedynego producenta wspólnotowego, której dotyczy zarzut, jego rentowność w przeszłości była nienaturalnie wysoka.

- (46) Jak już wspomniano w motywie 33 niniejszego rozporządzenia, fakt, iż przez pewien okres istnieje jedynie pojedynczy producent wspólnotowy nie oznacza, iż wymieniony producent zajmuje pozycję dominującą na rynku i nadużywa jej, na przykład wykorzystując swoją pozycję w taki sposób, aby uzyskać nienaturalnie wysoką marżę zysku z jego działalności. Jak wytłumaczono w motywie 135 rozporządzenia tymczasowego, marżę zysku w wysokości 7,2 % ustalono na podstawie średniej ważonej marży zysku „produktu podobnego” w latach 1996–1998. Uwzględniono poziom zysku przemysłu wspólnotowego w okresie, w którym nie był narażony na szkodliwy dumping, tj. przed okresem badania dotyczącego oceny szkody. Ponieważ eksporter, o którym mowa, nie dostarczył żadnych dowodów wskazujących, iż wyżej wymieniony poziom zysku powinien być uważany za nienaturalnie wysoki, jego wniosek zostaje odrzucony, a motyw 135 w odniesieniu do obliczania marginesu szkody zostaje niniejszym potwierdzony.

I. OSTATECZNE ŚRODKI

- (47) Uwzględniając wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z ChRL na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą „niższego cła”. W takim przypadku indywidualne stawki cła, jak również cło obowiązujące dla całego kraju, powinny być odpowiednio określone na poziomie ustalonych marginesów dumpingu.

Na podstawie powyższych ustaleń, ostateczna cła są następujące:

Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd	3,4 %
Zaozhuang Yongli Chemical Co.	4,6 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	31,7 %

- (48) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących formy środków, dlatego też potwierdza się nałożenie cła w formie określonej kwoty za tonę, jak wskazano w motywie 138 rozporządzenia tymczasowego.

J. ZOBOWIĄZANIA

- (49) Po przedstawieniu ostatecznych wniosków, dwóch producentów eksportujących wyraziło zainteresowanie złożeniem zobowiązania cenowego. Jednakże zgodnie z praktyką Komisji zobowiązanie jednego z nich, któremu nie przyznano MET ani TI, nie zostało przyjęte, ponieważ niemożliwym jest w jego przypadku indywidualne określenie dumpingu. Na tej podstawie, wymieniona oferta nie mogła być uwzględniona. Drugi producent eksportujący, któremu przyznano status podmiotu traktowanego na zasadach gospodarki rynkowej, wycofał swoją ofertę.

K. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (50) Ze względu na ustaloną dla producentów eksportujących w ChRL wysokość marginesu dumpingu oraz uwzględniając poziom szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym, nałożonym na mocy rozporządzenia tymczasowego zostały ostatecznie pobrane na poziomie nałożonego cła ostatecznego. Ponieważ cła ostateczne są niższe od celów tymczasowych, kwoty tymczasowo zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostaną zwrócone.
- (51) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Dlatego też odzwierciedlają one sytuację rozpoznaną w czasie dochodzenia i odnoszącą się do tych przedsiębiorstw. Te stawki celne (które mają zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw” w przeciwieństwie do stawek obowiązujących dla całego kraju) są wyłącznie stosowane do przywozu produktów pochodzących z kraju objętego postępowaniem oraz wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa oraz przez konkretne wymienione osoby prawne. Przywożone produkty wyprodukowane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego adres i nazwa nie są wymienione szczegółowo w art. 1 niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami wymienionymi szczegółowo, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawkom stosowanym wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw.”

- (52) Wszelkie wnioski dotyczące zastosowania indywidualnych dla danego przedsiębiorstwa stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być bezzwłocznie skierowane do Komisji łącznie ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmiany w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i eksportowej związanej np. z wymienioną zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W uzasadnionych przypadkach niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione w drodze aktualizacji wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (53) „Produkt objęty postępowaniem” jest zamienny, jak wy tłumaczono powyżej, i nie posiada marki. Rozbieżności stawek cła indywidualnego są znaczące i istnieje wielu producentów eksportujących. Wszystkie te elementy mogą ułatwić próby dokonywania wywozu za pośrednictwem tradycyjnych eksporterów korzystających z najniższych stawek celnych.
- (54) W konsekwencji, jeżeli wywóz jednego z przedsiębiorstw korzystających z niższych indywidualnych stawek celnych zwiększy się objętościowo o więcej niż 30 %, indywidualne środki, o których mowa, mogą zostać określone jako prawdopodobnie niewystarczające, aby przeciwdziałać stwierdzonemu dumpingowi wyrządzającemu szkodę. W takim przypadku i jeżeli niezbędne warunki są spełnione, można wszcząć dochodzenie w celu wprowadzenia odpowiedniej korekty dotyczącej formy i poziomu wymienionych środków.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cła antydumpingowe na przywóz węgla baru o zawartości strontu większej niż 0,07 % masy i zawartości siarki większej niż 0,0015 % masy, nawet w postaci proszku, granulatu prasowanego lub granulatu kalcynowanego, objętego kodem CN ex 2836 60 00 (kod TARIC 2836 60 00 10), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego jest równa stałej kwocie określonej poniżej dla produktów wytwarzanych przez następujących producentów:

Kraj	Producent	Stawka cła (EUR/t)	Kod dodatkowy TARIC
Chińska Republika Ludowa	Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd., 62, Qinglong Road, Songhe Town, Jingshan County, Hubei Province, ChRL	6,3	A606
	Zaozhuang Yongli Chemical Co., South Zhuzibukuang Qichun, Zaozhuang City Center District, Shangdong Province, ChRL	8,1	A607
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	56,4	A999

3. W przypadku uszkodzenia towarów przed ich wprowadzeniem do swobodnego obrotu, a co za tym idzie, gdy cena faktycznie zapłacona lub należna zostaje podzielona w celu określenia wartości celnej zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celný (¹), kwota cła antydumpingowego obliczona na podstawie stałych kwot określonych powyżej zostanie obniżona proporcjonalnie do obniżenia ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

(¹) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2005 (Dz.U. L 148 z 11.6.2005, str. 5).

4. O ile nie określono inaczej, zastosowane mają obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 145/2005 w sprawie przywozu węglańu baru, objętego kodem CN ex 2836 60 00 i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, zostają ostatecznie pobrane zgodnie z następującymi zasadami:

- a) kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną kwotę cła antydumpingowego zostają zwolnione;
- b) w przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, ostatecznie pobierane są tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący
